חלב פוטר איבא בינייהו. פסק ר"ת דחלב לינו פוטר לקמן בפירקין (דף כה.) מסקינן כרשב"ג דאמר בלוקח בהמה מניקה מעובד כוכבים לפטורה מן הבכורה דלא מרחמא עלי"כ ילדה חלב לבעל מטעם חלב לחוד לא מיפטרא מי לאו דחליבה ולד בהדה לחזיגה דמרחמא ליה ומניקתו ומתוך כך מדקדק ר"ת דהכי הלכתא דחייסינן למיעוטא היכא דליכא חזקה שהיא בחזקת שלא ילדה ואפילו לא קיימא לן כרבי מאיר דמטהר בהיות דרוב תינוקות מטפחים (נדה דף יח:) מטעם סמוך מיעוטא לחזקה להחמיר מיהא חייסינן ועל"ג דבפ"ק דחולין (דף יא:) משמע דאין הלכה כר"מ אפילו להחמיר דקאמר לר"מ דחייס למיעוטא היכי לליכא חזקה משמע דאין הלכה כן דלא קאמר היכי לליכא חזקה מסייעתו חייסינן והכא היכא לליכא חזקה לחזקה לחזקה לחזקה אינו כן יולדות ג ור' יהושע סבר הא איכא מיעוטא דחולבות אע"פ שאין יולדות ומי חייש ר' יהושע למיעוט והתנן [ג] היתה לה [ד] חמותה אינה חוששת יצאה מליאה חוששת ר' יהושע אומר אינה חוששת ואמרינן מאי טעמא דר' יהושע קסבר רוב מעוברות יולדות ומיעוט מפילות [ה] וכל היולדות מחצה זכרים ומחצה נקבות סמוך מיעוטא דמפילות למחצה דנקבות והוו להו זכרים מיעוטא ולמיעוטא לא חיישינן אלא איפוך [ו] והתניא חלב פוטר דברי ר' יהושע רבי עקיבא אומר חלב אינו פוטר ת"ר [ז] גדייה שילדה שלש בנות וכל בנותיה ילדו שלש שלש כולן נכנסות לדיר להתעשר א"ר שמעון אני ראיתי [ח] שעישרה בתוך שנתה למה לי למיתני שלש שלש תוליד חד מינייהו תלת ואינך תרתי תרתי אייתי דאיכא חדא דלא סגיא בלא שלש תנא כולהו דילדו שלש שלש ולמה לי למיתני שלש כלל לילדו כולהו תרתי ותיהדר איהי ותוליד בהדיהן לימא לגמריה לא אמרינן יולדת למקוטעין ואיבעית אימא לא אמרינן יולדת [ט] [י] והכא במקצת היום ככולו [כ] קמיפלגי [ל] לסבריה אמרינן [מ] מקצת היום ככולו לגמריה לא אמרינן מקצת היום ככולו: אמר ר' עקיבא אני לא באתי לידי מדה זו אלא כל שידוע כו': מאי איכא בין ר' עקיבא לר' יהושע אמר ר' חנינא מסורא חלב פוטר איכא בינייהו ר' עקיבא [נ] סבר חלב פוטר הלך אחר רוב בהמות ורוב בהמות אין חולבות אלא אם כן יולדות [ס] ור' יהושע סבר הא איכא מיעוטא דחולבות אע"פ שאין יולדות ומי חייש ר' יהושע למיעוט והתנן [ע] היתה לה [פ] חמותה אינה חוששת יצאה מליאה חוששת ר' יהושע אומר אינה חוששת ואמרינן מאי טעמא דר' יהושע קסבר רוב מעוברות יולדות ומיעוט מפילות [צ] וכל היולדות מחצה זכרים ומחצה נקבות סמוך מיעוטא דמפילות למחצה דנקבות והוו להו זכרים מיעוטא ולמיעוטא לא חיישינן אלא איפוך [ק] והתניא חלב פוטר דברי ר' יהושע רבי עקיבא אומר חלב אינו פוטר ת"ר [ר] גדייה שילדה שלש בנות וכל בנותיה ילדו שלש שלש כולן נכנסות לדיר להתעשר א"ר שמעון אני ראיתי [ש] שעישרה בתוך שנתה למה לי למיתני שלש שלש תוליד חד מינייהו תלת ואינך תרתי תרתי אייתי דאיכא חדא דלא סגיא בלא שלש תנא כולהו דילדו שלש שלש ולמה לי למיתני שלש כלל לילדו כולהו תרתי ותיהדר איהי ותוליד בהדיהן לימא

לגמריה לא אמרינן יולדת למקוטעין ואיבעית אימא לא אמרינן יולדת [ת] [א] והכא במקצת היום ככולו [ב] לסבריה אמרינן [ג] מקצת היום ככולו לגמריה לא אמרינן מקצת היום ככולו: אמר ר' עקיבא אני לא באתי לידי מדה זו אלא כל שידוע כו': מאי איכא בין ר' עקיבא לר' יהושע אמר ר' חנינא מסורא חלב פוטר איכא בינייהו ר' עקיבא [ד] סבר חלב פוטר הלך אחר רוב בהמות ורוב בהמות אין חולבות אלא אם כן יולדות [ה] ור' יהושע סבר הא איכא מיעוטא דחולבות אע"פ שאין יולדות ומי חייש ר' יהושע למיעוט והתנן [ו] היתה לה [ז] חמותה אינה חוששת יצאה מליאה חוששת ר' יהושע אומר אינה חוששת ואמרינן מאי טעמא דר' יהושע קסבר רוב מעוברות יולדות ומיעוט מפילות [ח] וכל היולדות מחצה זכרים ומחצה נקבות סמוך מיעוטא דמפילות למחצה דנקבות והוו להו זכרים מיעוטא ולמיעוטא לא חיישינן אלא איפוך [ט] והתניא חלב פוטר דברי ר' יהושע רבי עקיבא אומר חלב אינו פוטר ת"ר [י] גדייה שילדה שלש בנות וכל בנותיה ילדו שלש שלש כולן נכנסות לדיר להתעשר א"ר שמעון אני ראיתי [כ] שעישרה בתוך שנתה למה לי למיתני שלש שלש תוליד חד מינייהו תלת ואינך תרתי תרתי אייתי דאיכא חדא דלא סגיא בלא שלש תנא כולהו דילדו שלש שלש ולמה לי למיתני שלש כלל לילדו כולהו תרתי ותיהדר איהי ותוליד בהדיהן לימא

גמריה לא אמרינן יולדת למקוטעין. הלכך לא נקט סוף שנה: **לסבריה אמרינן.** דלא גמר בהמה מבהמה[ו]. מקצת יום מחרון של חדש חמישי לעבורה כבולה ויולדת בו ביום הלכך אפילו חית לן דזוגיי ומתעברה במרחשון יולדת ביום מחרון של חדש דהוי שנה: **מקצת היום.** שגמר חדש חמישי או של טיגוף ויולדת בו ביום ס"ג [ב] **גמריה לא אמרינן מקצת היום ככולו: מאי לימא נין ר' עקיבא ר' יהושע.** **חלב פוטר.** אם תולבת אפילו בתוך שנתה או שנולדה בבית ישראל (ג) לא לחינוף יולדת עד לאחר שנתה והרי היא מולדת: **ר' יהושע סבר.** טינוף פוטר ולא חלב: **היפה נה תמופה.** אפי' שהלכה היא ובעלה למדינת הים ומת בעלה בלא בנים ואח"כ נולדו לה תאומים במקומה שילדת משם: **לינה תוצפת.** שמת בולד בן לחמיה והויא זקוקה ליבם: **ילפת מלינה.** שהיתה תאומה מעוברת כשילדה זו משם תוצפת: **ותחלה נקיבות.** שילדה זוקקת לייבום: **לגה ליפוך.** תרגמה רי' יהושע סבר טינוף פוטר והוא הדין לחלב ואפי' ר' עקיבא למימר כל שידוע שבילדה ואפילו על ידי טינוף אין כאן לכלן כו' ספק ואפילו תולבת: **והפלגי.** בניחותא: [ו] **גדייה.** נקט משום דלרכה לילד וולדות הרבה בעיבור אחד: **אני ראיתי שעישרה בתוך שנתה.** כלומר בתוך אותה שנה שילדה השלש בנות חזרו הבנות וילדו עד שנכנסו כולן לדיר להתעשר בתוכה שנה הן ובנותיהם. ולקמן [כף.] בעי מאי נפקא מיניה (ג) [לע"ק: לימא

ס"ג **גמריה לא אמרינן מקצת היום ככולו: מאי לימא נין ר' עקיבא ר' יהושע.** לחלב פוטר. ס"ק, ב) [ועי' תוס' ד"ה ר' יהושע]. ג) לפיל"ל כדאיתא בע"ז ס"ק, ד) בפ"ב ה"ב. ה) [ועי' תוס' ד"ה ר' יהושע]. ו) [ועי' תוס' ד"ה ר' יהושע]. ז) [ועי' תוס' ד"ה ר' יהושע]. ח) [ועי' תוס' ד"ה ר' יהושע]. ט) [ועי' תוס' ד"ה ר' יהושע]. י) [ועי' תוס' ד"ה ר' יהושע]. כ) [ועי' תוס' ד"ה ר' יהושע]. ל) [ועי' תוס' ד"ה ר' יהושע]. מ) [ועי' תוס' ד"ה ר' יהושע]. נ) [ועי' תוס' ד"ה ר' יהושע]. ס) [ועי' תוס' ד"ה ר' יהושע]. ע) [ועי' תוס' ד"ה ר' יהושע]. פ) [ועי' תוס' ד"ה ר' יהושע]. צ) [ועי' תוס' ד"ה ר' יהושע]. ק) [ועי' תוס' ד"ה ר' יהושע]. ר) [ועי' תוס' ד"ה ר' יהושע]. ש) [ועי' תוס' ד"ה ר' יהושע].

ח א מיי' פ"ל מהלכות בכורות הל' ח טוש"ע י"ד סי' שטז סעיף ג:
ט ב מיי' פ"ג מהלכות יסוה"ת הלכה יז טוש"ע שם סעיף טו: סימן קמ סעיף ט:
י ג מיי' פ"ל מהלכות בכורות הל' י טוש"ע י"ד סי' שטז סעיף ז:
יא ד מיי' שם פ"ו הלכה ו:

שיטה מקובצת

ג) יולדת למקוטעין והכא: **ג)** קמפלגי לגמריה לא אמרינן מקצת היום ככולו לסבריה אמרינן מקצת היום ככולו: **ג)** יולדות והא מדקא חלבה מילד ילדה ורבי יהושע סבר חיישינן למיעוטא ועל תיבות דחולבות אע"פ שאינן יולדות נרשם עליהם קו להורות כי לפ"ד ראוי למחקו: **ד)** איפוך אימא רבי יהושע סבר הלך אחר רוב בהמות ורוב בהמות אינן חולבות אא"כ יולדות והא מדקא חלבה מילד ילדה ור"ע סבר חיישינן למיעוטא והתניא: **ה)** ראיתי גדיה שעישרה בתוך שנתה ולמה לי: **ו)** מד"ה גדיה עד ד"ה והתניא בדף כ"א ע"א אינו מפ' רש"י והוא מקצת מפ' הרגמ"ה ומקצת מפ' רש"י ואין אדם יכול לעמוד עליו: **ז)** מיניה בין ר"ש לת"ק: **ח)** דאפילו לרבי מאיר אות ר' נמחק: **ט)** איש משום דמיעוט דנמלטים לא שכיח: **י)** אשתו משום דסמכינן מיעוט דחיים לחזקת אשת איש וגמ': **יא)** ומאי קושיא בהדיא: **יב)** דכיון דאשכח ברייתא: **יג)** בבכורה שהיה חולין במעי אמו והך חזקה עדיפא טפי דאיכא בהדה חזקת ממון דלא מפקא ליה מיד הבעלים אז: **יד)** כר"מ דאמרינן לר' יוחנן למעוטי מוריים וגבינות בית: **טו)** דחולין אמרינן דרבי יוחנן: **טז)** דלא חיישי למיעוטא: **יז)** אלא הרשע לבדו: **יח)** דלעולם כדקאי דמילתיה: **יט)** גמליאל לא סבר: **כ)** ילדה מכלל דחלב אינו פוטר אלא בעיקר מילתיה הוא דפסיק כוותיה דלא מרחמא אא"כ ילדה ונפקא לן **כא)** דפסקינן לקמן הלכה: **כב)** דרשב"ג אדרשב"ג דאמר: **כג)** ומפרש

הגהות הב"ח

(ג) גמ' יולדת למקוטעין והכא במקצת: **(ד)** רש"י ד"ה חלב וכו' ולא: **(ה)** ד"ה מני רמיתי וכו' מאי נפקא מיניה בין ר"ש לת"ק:

מוסף רש"י

היתה לה תמותה. כמדינת הים וכשילדה לא היה לה בן ואין יפה לו, אינה חוששת. שמא ניתן לה יפה, שע"י תחייסינן לעיל שמא ילדה כהה התם הוא דכל מה דילדה כהה בין זכר בין נקבה מפיק לה להם מיכס, אבל תמות דלי חמיה ילדה לא זקוק לה להך גלגל שם כן ילדה זכר, וכולי האי לא מחייסינן שמא ילדה זכר היה (יבמות קיט:). **יצאה מליאה.** יפה תמותה מעוברת, חוששת. שמא זכר היה (שם). **אינה חוששת.** לפיכך למימר שמא הפילה ושם תמני לומר לא הפילה שמא נקבה היתה (שם).

רבינו גרשום (המשך)

חלב פוטר איבא בינייהו. אם חולבת היא בתוך שנתה. ר' עקיבא אמר. כל שידוע שביבכרה לדבריו כיון דחולבת פטורה דהיינו ידוע דאינה חולבת אלא א"ב ילדה: ור' יהושע. דחייש לטינוף דהיינו מיעוט דמיעוט מטנפת חייש נמי למיעוטו דחולבות אע"ג דלא יולדת וחייבת בבכורה: היתה לה תמות. במדינת הים. לאשה שהלך בעלה וצרתה למדינת הים אינה חוששת שמא ילדה בן וזקוקה לו: אבל יצאה מלאה. כלומר מעוברת חוששת ור' יהושע אומר אינו חוששת ותינשא: אלא איפוך. ר' יהושע אמר חלב פוטר כי היכי דפטר טינוף: רבי עקיבא אומר לא פטר. אלא כל שידוע שודאי ביכרה ולא קשיא הא דרבי יהושע אדרבי יהושע: והתניא. סיועא: גדייה שילדה ג' בנות. בבת אחת בסוף שנתה: וכל בנות ילדה ג' ג'. בהשלמת שנתן: כולן נכנסות לדיר. ביחד להתעשר חוץ מן הגדייה. להכי קתני וכנסות לדיר משום דאמרינן לקמן דאין מעשרין משל אשתקד על של שנה זו: אני ראיתי. גדייה שעישרה בנותיה: בתוך שנתה. שבאחת משנותיה נולדו ולא משתכח דהויין הבנות וולדיהן בשנה אחת אלא בשנה מעוברת להעשר

בנות. כגון שהיא ילדה בתחילת שנה ובנותיה בסוף שנתן: ותיהדר איהי. הגדייה ותוליד בהדיהו והויין י' בין

לימא קסבר מטנפת כו' כתוך שנתה. כלומר כתוך שנתה לטיופה. אבל היי כתוך שנתה לעיל גבי פלוגתת דרבי ישמעאל ורבי יהושע לא הוי אלא כתוך שנתה לגידה שהיא עומדת ולדה כדפרישית בריש [ז] הלכתא: **לימא כיוייהו הא דזעירי.** כיוס לחברון של שנה שהם חדשים לגידתן ולא ביום תחלת חדש שביעי להשמיע כי יהבת להו ל"ג (ל"ג) דטיופה וה' חדשים דעיבור נמצא דילדו ביום לחברון של שנתן וכנסתם הן ובנותן לדיר להמעבר דבשנה לחת נולדו: **ורבי שמעון ליה ליה דזעירי.** ולהכי קאמר שעיברה כתוך שנתה כלומר (ב) יום או יומים או לאו דוקא הוא דוקא ולשון וכו' לי הכי גדייה נמי מפכחת וכו' כתוך שנתה בפ"ד ופמ"ב מ"ב גדייה שילדה שלם וד"ה והשתא ניסוחת נמחק: (ד) ד"ה טון נכנסים וכו' והכן בנות שלה יכולין להיות נולדין בשנה לחת כגון וכו': (ה) ד"ה ניחא לי דס"ד למתניתא: (ו) ד"ה ומפני וכו' כשילדה ולפי שיש מחכת ויולדת בכרי: (ז) ד"ה לימא וכו' נולדו בפ"ד ופמ"ב מ"ב מחוסרי:

רבינו גרשום

הבנות והאימהות: לימא מדלא תנא הכי ותיהדר איהי אלא וכל בנותיה ילדו שלש ש"מ קסבר מטנפת אינה וכו' האם ודאי טינפה לסוף ר' חדשים שילדה ל' יום ולא שנתן אלא בתחלת שנה שניה הילכך לא אמר תנא קמא בתוך שנה: ור' שמעון. דאמר בתוך שנתן ודאי ליית ליה דזעירי אלא טינפו פחות מל' וילדו בתוך שנתן ולתנא קמא אינה יולדת למקוטעי להכי לא אמר בתוך שנה: ראית דמפרש ר' שמעון דאמר אני ראיתי גדייה [בשעושה] בתוך שנתה קסבר דהגדייה ונכנסות עמהן להתעשר כגון שנולדה גדייה בר"ח אלול ולסוף ל' יום נתעברה ולסוף שבט ילדה ג' בנות ולסוף ל' יום בר"ח ניסן נתעברו אותן ג' בנות ולסוף אב ילדו כל אחת ב' בנות הוו לה שיתא וג' אמהות והזקנה הרי י' כולן בנות שנה אחת ומתעשרין בנות שנתן: ולא מיסחבר הכי חדא דקשיא מאן דאמר מאי איכא בין תנא קמא לר' שמעון דהא קא חזנין דר' שמעון בעי זקנה בהדייהו ותנא קמא לא בעי. ועוד קשיא לי שמעתא דלעיל סברי דר' יהושע: כולי עלמא אמרינן מקצת היום ככולו. ודאי יולדות בתוך שנתן: ובמחוסר זמן פחות מח' תוך שנתה ממש ליה דזעירי עכ"ל וצריך פי' לפירושו ונראה דמשו"ה נקט לסוף ו' ללידתן דבציר מהכי אינן יכולות לטנף הזקינה אינה יכולה להתעשר עמהן אפילו בשנה מעוברת שהרי צריכה שתהא בת שלשים קודם שתעבר אבל לר"ש דלית ליה דזעירי ומקצת היום ככולו ומשכחת שפיר שהבנות ובנות הבנות יתעשרו תוך השנה ממש ואפילו תהיה פשוטה אבל אין רצה לומר שעשרה עמהן הגדייה אלא ה"פ שעשרה שיצא ממנה מתעשרין תוך שנתה אפילו בשנה פשוטה ולהכי לא משכחת לה לפי שיטת הקונטרס ופי' התוס'

לימא קסבר מטנפת אינה חוזרת ויולדת בתוך שנתה אם תימצי לומר מטנפת חוזרת ויולדת בתוך שנתה יולדת ודאי אינה חוזרת ויולדת בתוך שנתה: אמר רבי שמעון אני ראיתי גדייה כו': מאי איכא בין תנא קמא לרבי שמעון [ו] איכא בינייהו דזעירי [ז] תנא קמא אית ליה דזעירי ור' שמעון לית ליה דזעירי ואיבעית אימא דכולי עלמא אית להו דזעירי והכא ביולדת למקוטעין קא מיפלגי [ח] לתנא קמא אינה יולדת למקוטעין לרבי שמעון יולדת ואיבעית אימא דכולי עלמא אינה יולדת למקוטעין והכא במקצת היום ככולו קמיפלגי לתנא קמא לא אמרינן מקצת היום ככולו לרבי שמעון אמרי' [ט] מקצת היום ככולו ואב"א דכ"ע אמרינן מקצת היום ככולו והכא במחוסר זמן נכנם לדיר להתעשר קמיפלגי [י] והתניא

קיימא לן ועוד למשוס היא גופה שלם נמי לשוחטו לאוכלו כשהוא גריע [יא] יכול לשוחטו כשהוא חולה וקרוב לפיחוק של מיתה להשתא מיכא ליעותא ואין לדקדק דר' שמעון בן גמליאל לא חייש למיעוט מהא דחייש למיעוט דני עקיבא ור' טרפון בפ' קמא דמכות (דף ז. ושם ד"ה דילמא) שמא במקום סייף הוה נקב ורבי שמעון בן גמליאל קאמר אף על פי שרבים שופכי דמים ביטרגל דדילמא התם הוה דלא חייש משוס [יב] דמשנינן כלא ליפיסר שלם כן לא [יג] יהרג אדם לעולם ואפילו ר' מאיר מודה כדקאמר בפ"ק דחולין (ד' יא.): והא דבעי למימר לרבי עקיבא דחלב פוטר ולא חייש למיעוט הוא מני לקשויי מהניא דמכות דחייש שמא במקום סייף נקב הוא [יד] וכדפ"ג קאמר דלא חייש דלא ליפיסר להכי להמריך ועוד אין נראה לרבינו תם לפרש כלל טעמייהו משום דחייש למיעוטא דבהדיא חשיב [טו] לא ליפיסר בפ"ק דחולין (דף יא.: ושם) אלא ממרי רבנן דכהיא שומליס לעדים דאיתם שם במקום סייף נקב הוא והם מומרים אין אנו יודעים בטלה עדותם אע"פ שאם לא היו שומלין היה נהרג מידי דהוה זה אומר בסייף הרגו וזה אומר בחנק הרגו דאין עונין אע"ג דאי לא שיילינן להו הוה נהרג ולא חיישינן דלמא מי שיילינן מייניהו הוי מכחשי מהדדי ומיהו אין זה קושיא לחושבו כלא ליפיסר דליפיסר כגון שנתגלה קרום של מוח ורלוחו עדיין שלם ובחולין דחשיבי ליה לא ליפיסר לפי שדוחק להעמיד בן הפסוק ומתן דפטר סבר שבקיה לקרא דדחיק ומוקים לפיסייה: **לימא קסבר מטנפת אינה חוזרת ויולדת תוך שנתה.** וכל שכן זו שילדה וולדות גמורים ובתוך שנתה יום או יומים לגמרי ואפילו הכי קתני דמטנפת אינה יולדת לעולם ואפילו הכי לא אמר תנא קמא סבר אינה יולדת למקוטעין ור' שמעון סבר אמרינן: [טז] קמיפלגי ת"ק סבר אינו נכנס לדיר להתעשר ור"ש סבר נכנס לדיר להתעשר והתניא: [יז] ברייש שמעתא הס"ד: [יח] יהבת להו ל': [יט] תיבות והתניא בניחותא נמחק: [כ] גדייה וכו' דוקא נקט לפיחוק שלם כן לא [כא] יהרג אדם לעולם ואפילו ר' מאיר מודה כדקאמר בפ"ק דחולין (ד' יא.): והא דבעי למימר לרבי עקיבא דחלב פוטר ולא חייש למיעוט הוא מני לקשויי מהניא דמכות דחייש שמא במקום סייף נקב הוא וכדפ"ג קאמר דלא חייש דלא ליפיסר להכי להמריך ועוד אין נראה לרבינו תם לפרש כלל טעמייהו משום דחייש למיעוטא דבהדיא חשיב [כב] לא ליפיסר בפ"ק דחולין (דף יא.: ושם) אלא ממרי רבנן דכהיא שומליס לעדים דאיתם שם במקום סייף נקב הוא והם מומרים אין אנו יודעים בטלה עדותם אע"פ שאם לא היו שומלין היה נהרג מידי דהוה זה אומר בסייף הרגו וזה אומר בחנק הרגו דאין עונין אע"ג דאי לא שיילינן להו הוה נהרג ולא חיישינן דלמא מי שיילינן מייניהו הוי מכחשי מהדדי ומיהו אין זה קושיא לחושבו כלא ליפיסר דליפיסר כגון שנתגלה קרום של מוח ורלוחו עדיין שלם ובחולין דחשיבי ליה לא ליפיסר לפי שדוחק להעמיד בן הפסוק ומתן דפטר סבר שבקיה לקרא דדחיק ומוקים לפיסייה: **לימא קסבר מטנפת אינה חוזרת ויולדת תוך שנתה.** וכל שכן זו שילדה וולדות גמורים ובתוך שנתה יום או יומים לגמרי ואפילו הכי קתני דמטנפת אינה יולדת לעולם ואפילו הכי לא אמר תנא קמא סבר אינה יולדת למקוטעין ור' שמעון סבר אמרינן: [כג] קמיפלגי ת"ק סבר אינו נכנס לדיר להתעשר ור"ש סבר נכנס לדיר להתעשר והתניא: [כד] ברייש שמעתא הס"ד: [כה] יהבת להו ל': [כו] תיבות והתניא בניחותא נמחק: [כז] גדייה וכו' דוקא נקט לפיחוק שלם כן לא [כח] יהרג אדם לעולם ואפילו ר' מאיר מודה כדקאמר בפ"ק דחולין (ד' יא.): והא דבעי למימר לרבי עקיבא דחלב פוטר ולא חייש למיעוט הוא מני לקשויי מהניא דמכות דחייש שמא במקום סייף נקב הוא וכדפ"ג קאמר דלא חייש דלא ליפיסר להכי להמריך ועוד אין נראה לרבינו תם לפרש כלל טעמייהו משום דחייש למיעוטא דבהדיא חשיב [כט] לא ליפיסר בפ"ק דחולין (דף יא.: ושם) אלא ממרי רבנן דכהיא שומליס לעדים דאיתם שם במקום סייף נקב הוא והם מומרים אין אנו יודעים בטלה עדותם אע"פ שאם לא היו שומלין היה נהרג מידי דהוה זה אומר בסייף הרגו וזה אומר בחנק הרגו דאין עונין אע"ג דאי לא שיילינן להו הוה נהרג ולא חיישינן דלמא מי שיילינן מייניהו הוי מכחשי מהדדי ומיהו אין זה קושיא לחושבו כלא ליפיסר דליפיסר כגון שנתגלה קרום של מוח ורלוחו עדיין שלם ובחולין דחשיבי ליה לא ליפיסר לפי שדוחק להעמיד בן הפסוק ומתן דפטר סבר שבקיה לקרא דדחיק ומוקים לפיסייה: **לימא קסבר מטנפת אינה חוזרת ויולדת תוך שנתה.** וכל שכן זו שילדה וולדות גמורים ובתוך שנתה יום או יומים לגמרי ואפילו הכי קתני דמטנפת אינה יולדת לעולם ואפילו הכי לא אמר תנא קמא סבר אינה יולדת למקוטעין ור' שמעון סבר אמרינן: [ל] קמיפלגי ת"ק סבר אינו נכנס לדיר להתעשר ור"ש סבר נכנס לדיר להתעשר והתניא: [לא] ברייש שמעתא הס"ד: [לב] יהבת להו ל': [לג] תיבות והתניא בניחותא נמחק: [לד] גדייה וכו' דוקא נקט לפיחוק שלם כן לא [לה] יהרג אדם לעולם ואפילו ר' מאיר מודה כדקאמר בפ"ק דחולין (ד' יא.): והא דבעי למימר לרבי עקיבא דחלב פוטר ולא חייש למיעוט הוא מני לקשויי מהניא דמכות דחייש שמא במקום סייף נקב הוא וכדפ"ג קאמר דלא חייש דלא ליפיסר להכי להמריך ועוד אין נראה לרבינו תם לפרש כלל טעמייהו משום דחייש למיעוטא דבהדיא חשיב [לו] לא ליפיסר בפ"ק דחולין (דף יא.: ושם) אלא ממרי רבנן דכהיא שומליס לעדים דאיתם שם במקום סייף נקב הוא והם מומרים אין אנו יודעים בטלה עדותם אע"פ שאם לא היו שומלין היה נהרג מידי דהוה זה אומר בסייף הרגו וזה אומר בחנק הרגו דאין עונין אע"ג דאי לא שיילינן להו הוה נהרג ולא חיישינן דלמא מי שיילינן מייניהו הוי מכחשי מהדדי ומיהו אין זה קושיא לחושבו כלא ליפיסר דליפיסר כגון שנתגלה קרום של מוח ורלוחו עדיין שלם ובחולין דחשיבי ליה לא ליפיסר לפי שדוחק להעמיד בן הפסוק ומתן דפטר סבר שבקיה לקרא דדחיק ומוקים לפיסייה: **לימא קסבר מטנפת אינה חוזרת ויולדת תוך שנתה.** וכל שכן זו שילדה וולדות גמורים ובתוך שנתה יום או יומים לגמרי ואפילו הכי קתני דמטנפת אינה יולדת לעולם ואפילו הכי לא אמר תנא קמא סבר אינה יולדת למקוטעין ור' שמעון סבר אמרינן: [לז] קמיפלגי ת"ק סבר אינו נכנס לדיר להתעשר ור"ש סבר נכנס לדיר להתעשר והתניא: [לח] ברייש שמעתא הס"ד: [לט] יהבת להו ל': [מ] תיבות והתניא בניחותא נמחק: [מא] גדייה וכו' דוקא נקט לפיחוק שלם כן לא [מב] יהרג אדם לעולם ואפילו ר' מאיר מודה כדקאמר בפ"ק דחולין (ד' יא.): והא דבעי למימר לרבי עקיבא דחלב פוטר ולא חייש למיעוט הוא מני לקשויי מהניא דמכות דחייש שמא במקום סייף נקב הוא וכדפ"ג קאמר דלא חייש דלא ליפיסר להכי להמריך ועוד אין נראה לרבינו תם לפרש כלל טעמייהו משום דחייש למיעוטא דבהדיא חשיב [מג] לא ליפיסר בפ"ק דחולין (דף יא.: ושם) אלא ממרי רבנן דכהיא שומליס לעדים דאיתם שם במקום סייף נקב הוא והם מומרים אין אנו יודעים בטלה עדותם אע"פ שאם לא היו שומלין היה נהרג מידי דהוה זה אומר בסייף הרגו וזה אומר בחנק הרגו דאין עונין אע"ג דאי לא שיילינן להו הוה נהרג ולא חיישינן דלמא מי שיילינן מייניהו הוי מכחשי מהדדי ומיהו אין זה קושיא לחושבו כלא ליפיסר דליפיסר כגון שנתגלה קרום של מוח ורלוחו עדיין שלם ובחולין דחשיבי ליה לא ליפיסר לפי שדוחק להעמיד בן הפסוק ומתן דפטר סבר שבקיה לקרא דדחיק ומוקים לפיסייה: **לימא קסבר מטנפת אינה חוזרת ויולדת תוך שנתה.** וכל שכן זו שילדה וולדות גמורים ובתוך שנתה יום או יומים לגמרי ואפילו הכי קתני דמטנפת אינה יולדת לעולם ואפילו הכי לא אמר תנא קמא סבר אינה יולדת למקוטעין ור' שמעון סבר אמרינן: [מד] קמיפלגי ת"ק סבר אינו נכנס לדיר להתעשר ור"ש סבר נכנס לדיר להתעשר והתניא: [מה] ברייש שמעתא הס"ד: [מו] יהבת להו ל': [מז] תיבות והתניא בניחותא נמחק: [מח] גדייה וכו' דוקא נקט לפיחוק שלם כן לא [מט] יהרג אדם לעולם ואפילו ר' מאיר מודה כדקאמר בפ"ק דחולין (ד' יא.): והא דבעי למימר לרבי עקיבא דחלב פוטר ולא חייש למיעוט הוא מני לקשויי מהניא דמכות דחייש שמא במקום סייף נקב הוא וכדפ"ג קאמר דלא חייש דלא ליפיסר להכי להמריך ועוד אין נראה לרבינו תם לפרש כלל טעמייהו משום דחייש למיעוטא דבהדיא חשיב [נ] לא ליפיסר בפ"ק דחולין (דף יא.: ושם) אלא ממרי רבנן דכהיא שומליס לעדים דאיתם שם במקום סייף נקב הוא והם מומרים אין אנו יודעים בטלה עדותם אע"פ שאם לא היו שומלין היה נהרג מידי דהוה זה אומר בסייף הרגו וזה אומר בחנק הרגו דאין עונין אע"ג דאי לא שיילינן להו הוה נהרג ולא חיישינן דלמא מי שיילינן מייניהו הוי מכחשי מהדדי ומיהו אין זה קושיא לחושבו כלא ליפיסר דליפיסר כגון שנתגלה קרום של מוח ורלוחו עדיין שלם ובחולין דחשיבי ליה לא ליפיסר לפי שדוחק להעמיד בן הפסוק ומתן דפטר סבר שבקיה לקרא דדחיק ומוקים לפיסייה: **לימא קסבר מטנפת אינה חוזרת ויולדת תוך שנתה.** וכל שכן זו שילדה וולדות גמורים ובתוך שנתה יום או יומים לגמרי ואפילו הכי קתני דמטנפת אינה יולדת לעולם ואפילו הכי לא אמר תנא קמא סבר אינה יולדת למקוטעין ור' שמעון סבר אמרינן: [נא] קמיפלגי ת"ק סבר אינו נכנס לדיר להתעשר ור"ש סבר נכנס לדיר להתעשר והתניא: [נב] ברייש שמעתא הס"ד: [נג] יהבת להו ל': [נד] תיבות והתניא בניחותא נמחק: [נה] גדייה וכו' דוקא נקט לפיחוק שלם כן לא [נו] יהרג אדם לעולם ואפילו ר' מאיר מודה כדקאמר בפ"ק דחולין (ד' יא.): והא דבעי למימר לרבי עקיבא דחלב פוטר ולא חייש למיעוט הוא מני לקשויי מהניא דמכות דחייש שמא במקום סייף נקב הוא וכדפ"ג קאמר דלא חייש דלא ליפיסר להכי להמריך ועוד אין נראה לרבינו תם לפרש כלל טעמייהו משום דחייש למיעוטא דבהדיא חשיב [נז] לא ליפיסר בפ"ק דחולין (דף יא.: ושם) אלא ממרי רבנן דכהיא שומליס לעדים דאיתם שם במקום סייף נקב הוא והם מומרים אין אנו יודעים בטלה עדותם אע"פ שאם לא היו שומלין היה נהרג מידי דהוה זה אומר בסייף הרגו וזה אומר בחנק הרגו דאין עונין אע"ג דאי לא שיילינן להו הוה נהרג ולא חיישינן דלמא מי שיילינן מייניהו הוי מכחשי מהדדי ומיהו אין זה קושיא לחושבו כלא ליפיסר דליפיסר כגון שנתגלה קרום של מוח ורלוחו עדיין שלם ובחולין דחשיבי ליה לא ליפיסר לפי שדוחק להעמיד בן הפסוק ומתן דפטר סבר שבקיה לקרא דדחיק ומוקים לפיסייה: **לימא קסבר מטנפת אינה חוזרת ויולדת תוך שנתה.** וכל שכן זו שילדה וולדות גמורים ובתוך שנתה יום או יומים לגמרי ואפילו הכי קתני דמטנפת אינה יולדת לעולם ואפילו הכי לא אמר תנא קמא סבר אינה יולדת למקוטעין ור' שמעון סבר אמרינן: [נח] קמיפלגי ת"ק סבר אינו נכנס לדיר להתעשר ור"ש סבר נכנס לדיר להתעשר והתניא: [נט] ברייש שמעתא הס"ד: [ס] יהבת להו ל': [סא] תיבות והתניא בניחותא נמחק: [סב] גדייה וכו' דוקא נקט לפיחוק שלם כן לא [סג] יהרג אדם לעולם ואפילו ר' מאיר מודה כדקאמר בפ"ק דחולין (ד' יא.): והא דבעי למימר לרבי עקיבא דחלב פוטר ולא חייש למיעוט הוא מני לקשויי מהניא דמכות דחייש שמא במקום סייף נקב הוא וכדפ"ג קאמר דלא חייש דלא ליפיסר להכי להמריך ועוד אין נראה לרבינו תם לפרש כלל טעמייהו משום דחייש למיעוטא דבהדיא חשיב [סד] לא ליפיסר בפ"ק דחולין (דף יא.: ושם) אלא ממרי רבנן דכהיא שומליס לעדים דאיתם שם במקום סייף נקב הוא והם מומרים אין אנו יודעים בטלה עדותם אע"פ שאם לא היו שומלין היה נהרג מידי דהוה זה אומר בסייף הרגו וזה אומר בחנק הרגו דאין עונין אע"ג דאי לא שיילינן להו הוה נהרג ולא חיישינן דלמא מי שיילינן מייניהו הוי מכחשי מהדדי ומיהו אין זה קושיא לחושבו כלא ליפיסר דליפיסר כגון שנתגלה קרום של מוח ורלוחו עדיין שלם ובחולין דחשיבי ליה לא ליפיסר לפי שדוחק להעמיד בן הפסוק ומתן דפטר סבר שבקיה לקרא דדחיק ומוקים לפיסייה: **לימא קסבר מטנפת אינה חוזרת ויולדת תוך שנתה.** וכל שכן זו שילדה וולדות גמורים ובתוך שנתה יום או יומים לגמרי ואפילו הכי קתני דמטנפת אינה יולדת לעולם ואפילו הכי לא אמר תנא קמא סבר אינה יולדת למקוטעין ור' שמעון סבר אמרינן: [סה] קמיפלגי ת"ק סבר אינו נכנס לדיר להתעשר ור"ש סבר נכנס לדיר להתעשר והתניא: [סו] ברייש שמעתא הס"ד: [סז] יהבת להו ל': [סח] תיבות והתניא בניחותא נמחק: [סט] גדייה וכו' דוקא נקט לפיחוק שלם כן לא [ע] יהרג אדם לעולם ואפילו ר' מאיר מודה כדקאמר בפ"ק דחולין (ד' יא.): והא דבעי למימר לרבי עקיבא דחלב פוטר ולא חייש למיעוט הוא מני לקשויי מהניא דמכות דחייש שמא במקום סייף נקב הוא וכדפ"ג קאמר דלא חייש דלא ליפיסר להכי להמריך ועוד אין נראה לרבינו תם לפרש כלל טעמייהו משום דחייש למיעוטא דבהדיא חשיב [עא] לא ליפיסר בפ"ק דחולין (דף יא.: ושם) אלא ממרי רבנן דכהיא שומליס לעדים דאיתם שם במקום סייף נקב הוא והם מומרים אין אנו יודעים בטלה עדותם אע"פ שאם לא היו שומלין היה נהרג מידי דהוה זה אומר בסייף הרגו וזה אומר בחנק הרגו דאין עונין אע"ג דאי לא שיילינן להו הוה נהרג ולא חיישינן דלמא מי שיילינן מייניהו הוי מכחשי מהדדי ומיהו אין זה קושיא לחושבו כלא ליפיסר דליפיסר כגון שנתגלה קרום של מוח ורלוחו עדיין שלם ובחולין דחשיבי ליה לא ליפיסר לפי שדוחק להעמיד בן הפסוק ומתן דפטר סבר שבקיה לקרא דדחיק ומוקים לפיסייה: **לימא קסבר מטנפת אינה חוזרת ויולדת תוך שנתה.** וכל שכן זו שילדה וולדות גמורים ובתוך שנתה יום או יומים לגמרי ואפילו הכי קתני דמטנפת אינה יולדת לעולם ואפילו הכי לא אמר תנא קמא סבר אינה יולדת למקוטעין ור' שמעון סבר אמרינן: [עב] קמיפלגי ת"ק סבר אינו נכנס לדיר להתעשר ור"ש סבר נכנס לדיר להתעשר והתניא: [עג] ברייש שמעתא הס"ד: [עד] יהבת להו ל': [עה] תיבות והתניא בניחותא נמחק: [עו] גדייה וכו' דוקא נקט לפיחוק שלם כן לא [עז] יהרג אדם לעולם ואפילו ר' מאיר מודה כדקאמר בפ"ק דחולין (ד' יא.): והא דבעי למימר לרבי עקיבא דחלב פוטר ולא חייש למיעוט הוא מני לקשויי מהניא דמכות דחייש שמא במקום סייף נקב הוא וכדפ"ג קאמר דלא חייש דלא ליפיסר להכי להמריך ועוד אין נראה לרבינו תם לפרש כלל טעמייהו משום דחייש למיעוטא דבהדיא חשיב [עח] לא ליפיסר בפ"ק דחולין (דף יא.: ושם) אלא ממרי רבנן דכהיא שומליס לעדים דאיתם שם במקום סייף נקב הוא והם מומרים אין אנו יודעים בטלה עדותם אע"פ שאם לא היו שומלין היה נהרג מידי דהוה זה אומר בסייף הרגו וזה אומר בחנק הרגו דאין עונין אע"ג דאי לא שיילינן להו הוה נהרג ולא חיישינן דלמא מי שיילינן מייניהו הוי מכחשי מהדדי ומיהו אין זה קושיא לחושבו כלא ליפיסר דליפיסר כגון שנתגלה קרום של מוח ורלוחו עדיין שלם ובחולין דחשיבי ליה לא ליפיסר לפי שדוחק להעמיד בן הפסוק ומתן דפטר סבר שבקיה לקרא דדחיק ומוקים לפיסייה: **לימא קסבר מטנפת אינה חוזרת ויולדת תוך שנתה.** וכל שכן זו שילדה וולדות גמורים ובתוך שנתה יום או יומים לגמרי ואפילו הכי קתני דמטנפת אינה יולדת לעולם ואפילו הכי לא אמר תנא קמא סבר אינה יולדת למקוטעין ור' שמעון סבר אמרינן: [עט] קמיפלגי ת"ק סבר אינו נכנס לדיר להתעשר ור"ש סבר נכנס לדיר להתעשר והתניא: [פ] ברייש שמעתא הס"ד: [פא] יהבת להו ל': [פב] תיבות והתניא בניחותא נמחק: [פג] גדייה וכו' דוקא נקט לפיחוק שלם כן לא [פד] יהרג אדם לעולם ואפילו ר' מאיר מודה כדקאמר בפ"ק דחולין (ד' יא.): והא דבעי למימר לרבי עקיבא דחלב פוטר ולא חייש למיעוט הוא מני לקשויי מהניא דמכות דחייש שמא במקום סייף נקב הוא וכדפ"ג קאמר דלא חייש דלא ליפיסר להכי להמריך ועוד אין נראה לרבינו תם לפרש כלל טעמייהו משום דחייש למיעוטא דבהדיא חשיב [פה] לא ליפיסר בפ"ק דחולין (דף יא.: ושם) אלא ממרי רבנן דכהיא שומליס לעדים דאיתם שם במקום סייף נקב הוא והם מומרים אין אנו יודעים בטלה עדותם אע"פ שאם לא היו שומלין היה נהרג מידי דהוה זה אומר בסייף הרגו וזה אומר בחנק הרגו דאין עונין אע"ג דאי לא שיילינן להו הוה נהרג ולא חיישינן דלמא מי שיילינן מייניהו הוי מכחשי מהדדי ומיהו אין זה קושיא לחושבו כלא ליפיסר דליפיסר כגון שנתגלה קרום של מוח ורלוחו עדיין שלם ובחולין דחשיבי ליה לא ליפיסר לפי שדוחק להעמיד בן הפסוק ומתן דפטר סבר שבקיה לקרא דדחיק ומוקים לפיסייה: **לימא קסבר מטנפת אינה חוזרת ויולדת תוך שנתה.** וכל שכן זו שילדה וולדות גמורים ובתוך שנתה יום או יומים לגמרי ואפילו הכי קתני דמטנפת אינה יולדת לעולם ואפילו הכי לא אמר תנא קמא סבר אינה יולדת למקוטעין ור' שמעון סבר אמרינן: [פו] קמיפלגי ת"ק סבר אינו נכנס לדיר להתעשר ור"ש סבר נכנס לדיר להתעשר והתניא: [פז] ברייש שמעתא הס"ד: [פח] יהבת להו ל': [פט] תיבות והתניא בניחותא נמחק: [צ] גדייה וכו' דוקא נקט לפיחוק שלם כן לא [צא] יהרג אדם לעולם ואפילו ר' מאיר מודה כדקאמר בפ"ק דחולין (ד' יא.): והא דבעי למימר לרבי עקיבא דחלב פוטר ולא חייש למיעוט הוא מני לקשויי מהניא דמכות דחייש שמא במקום סייף נקב הוא וכדפ"ג קאמר דלא חייש דלא ליפיסר להכי להמריך ועוד אין נראה לרבינו תם לפרש כלל טעמייהו משום דחייש למיעוטא דבהדיא חשיב [צב] לא ליפיסר בפ"ק דחולין (דף יא.: ושם) אלא ממרי רבנן דכהיא שומליס לעדים דאיתם שם במקום סייף נקב הוא והם מומרים אין אנו יודעים בטלה עדותם אע"פ שאם לא היו שומלין היה נהרג מידי דהוה זה אומר בסייף הרגו וזה אומר בחנק הרגו דאין עונין אע"ג דאי לא שיילינן להו הוה נהרג ולא חיישינן דלמא מי שיילינן מייניהו הוי מכחשי מהדדי ומיהו אין זה קושיא לחושבו כלא ליפיסר דליפיסר כגון שנתגלה קרום של מוח ורלוחו עדיין שלם ובחולין דחשיבי ליה לא ליפיסר לפי שדוחק להעמיד בן הפסוק ומתן דפטר סבר שבקיה לקרא דדחיק ומוקים לפיסייה: **לימא קסבר מטנפת אינה חוזרת ויולדת תוך שנתה.** וכל שכן זו שילדה וולדות גמורים ובתוך שנתה יום או יומים לגמרי ואפילו הכי קתני דמטנפת אינה יולדת לעולם ואפילו הכי לא אמר תנא קמא סבר אינה יולדת למקוטעין ור' שמעון סבר אמרינן: [צג] קמיפלגי ת"ק סבר אינו נכנס לדיר להתעשר ור"ש סבר נכנס לדיר להתעשר והתניא: [צד] ברייש שמעתא הס"ד: [צה] יהבת להו ל': [צו] תיבות והתניא בניחותא נמחק: [צז] גדייה וכו' דוקא נקט לפיחוק שלם כן לא [צח] יהרג אדם לעולם ואפילו ר' מאיר מודה כדקאמר בפ"ק דחולין (ד' יא.): והא דבעי למימר לרבי עקיבא דחלב פוטר ולא חייש למיעוט הוא מני לקשויי מהניא דמכות דחייש שמא במקום סייף נקב הוא וכדפ"ג קאמר דלא חייש דלא ליפיסר להכי להמריך ועוד אין נראה לרבינו תם לפרש כלל טעמייהו משום דחייש למיעוטא דבהדיא חשיב [צט] לא ליפיסר בפ"ק דחולין (דף יא.: ושם) אלא ממרי רבנן דכהיא שומליס לעדים דאיתם שם במקום סייף נקב הוא והם מומרים אין אנו יודעים בטלה עדותם אע"פ שאם לא היו שומלין היה נהרג מידי דהוה זה אומר בסייף הרגו וזה אומר בחנק הרגו דאין עונין אע"ג דאי לא שיילינן להו הוה נהרג ולא חיישינן דלמא מי שיילינן מייניהו הוי מכחשי מהדדי ומיהו אין זה קושיא לחושבו כלא ליפיסר דליפיסר כגון שנתגלה קרום של מוח ורלוחו עדיין שלם ובחולין דחשיבי ליה לא ליפיסר לפי שדוחק להעמיד בן הפסוק ומתן דפטר סבר שבקיה לקרא דדחיק ומוקים לפיסייה: **לימא קסבר מטנפת אינה חוזרת ויולדת תוך שנתה.** וכל שכן זו שילדה וולדות גמורים ובתוך שנתה יום או יומים לגמרי ואפילו הכי קתני דמטנפת אינה יולדת לעולם ואפילו הכי לא אמר תנא קמא סבר אינה יולדת למקוטעין ור' שמעון סבר אמרינן: [ק] קמיפלגי ת"ק סבר אינו נכנס לדיר להתעשר ור"ש סבר נכנס לדיר להתעשר והתניא: [קא] ברייש שמעתא הס"ד: [קב] יהבת להו ל': [קג] תיבות והתניא בניחותא נמחק: [קד] גדייה וכו' דוקא נקט לפיחוק שלם כן לא [קה] יהרג אדם לעולם ואפילו ר' מאיר מודה כדקאמר בפ"ק דחולין (ד' יא.): והא דבעי למימר לרבי עקיבא דחלב פוטר ולא חייש למיעוט הוא מני לקשויי מהניא דמכות דחייש שמא במקום סייף נקב הוא וכדפ"ג קאמר דלא חייש דלא ליפיסר להכי להמריך ועוד אין נראה לרבינו תם לפרש כלל טעמייהו משום דחייש למיעוטא דבהדיא חשיב [קו] לא ליפיסר בפ"ק דחולין (דף יא.: ושם) אלא ממרי רבנן דכהיא שומליס לעדים דאיתם שם במקום סייף נקב הוא והם מומרים אין אנו יודעים בטלה עדותם אע"פ שאם לא היו שומלין היה נהרג מידי דהוה זה אומר בסייף הרגו וזה אומר בחנק הרגו דאין עונין אע"ג דאי לא שיילינן להו הוה נהרג ולא חיישינן דלמא מי שיילינן מייניהו הוי מכחשי מהדדי ומיהו אין זה קושיא לחושבו כלא ליפיסר דליפיסר כגון שנתגלה קרום של מוח ורלוחו עדיין שלם ובחולין דחשיבי ליה לא ליפיסר לפי שדוחק להעמיד בן הפסוק ומתן דפטר סבר שבקיה לקרא דדחיק ומוקים לפיסייה: **לימא קסבר מטנפת אינה חוזרת ויולדת תוך שנתה.** וכל שכן זו שילדה וולדות גמורים ובתוך שנתה יום או יומים לגמרי ואפילו הכי קתני דמטנפת אינה יולדת לעולם ואפילו הכי לא אמר תנא קמא סבר אינה יולדת למקוטעין ור' שמעון סבר אמרינן: [קז] קמיפלגי ת"ק סבר אינו נכנס לדיר להתעשר ור"ש סבר נכנס לדיר להתעשר והתניא: [קח] ברייש שמעתא הס"ד: [קט] יהבת להו ל': [קי] תיבות והתניא בניחותא נמחק: [קיא] גדייה וכו' דוקא נקט לפיחוק שלם כן לא [קיב] יהרג אדם לעולם ואפילו ר' מאיר מודה כדקאמר בפ"ק דחולין (ד' יא.): והא דבעי למימר לרבי עקיבא דחלב פוטר ולא חייש למיעוט הוא מני לקשויי מהניא דמכות דחייש שמא במקום סייף נקב הוא וכדפ"ג קאמר דלא חייש דלא ליפיסר להכי להמריך ועוד אין נראה לרבינו תם לפרש כלל טעמייהו משום דחייש למיעוטא דבהדיא חשיב [קיג] לא ליפיסר בפ"ק דחולין (דף יא.: ושם) אלא ממרי רבנן דכהיא שומליס לעדים דאיתם שם במקום סייף נקב הוא והם מומרים אין אנו יודעים בטלה עדותם אע"פ שאם לא היו שומלין היה נהרג מידי דהוה זה אומר בסייף הרגו וזה אומר בחנק הרגו דאין עונין אע"ג דאי לא שיילינן להו הוה נהרג ולא חיישינן דלמא מי שיילינן מייניהו הוי מכחשי מהדדי ומיהו אין זה קושיא לחושבו כלא ליפיסר דליפיסר כגון שנתגלה קרום של מוח ורלוחו עדיין שלם ובחולין דחשיבי ליה לא ליפיסר לפי שדוחק להעמיד בן הפסוק ומתן דפטר סבר שבקיה לקרא דדחיק ומוקים לפיסייה: **לימא קסבר מטנפת אינה חוזרת ויולדת תוך שנתה.** וכל שכן זו שילדה וולדות גמורים ובתוך שנתה יום או יומים לגמרי ואפילו הכי קתני דמטנפת אינה יולדת לעולם ואפילו הכי לא אמר תנא קמא סבר אינה יולדת למקוטעין ור' שמעון סבר אמרינן: [קיד] קמיפלגי ת"ק סבר אינו נכנס לדיר להתעשר ור"ש סבר נכנס לדיר להתעשר והתניא: [קטו] ברייש שמעתא הס"ד: [קטז] יהבת להו ל': [קיז] תיבות והתניא בניחותא נמחק: [קיח] גדייה וכו' דוקא נקט לפיחוק שלם כן לא [קיט] יהרג אדם לעולם

ב) ויש לו ממנו שילדו עכשיו פירות שילדו למקוטעין ויש מהן שילדו לאחר זמן וחמ"כ ג) חומרים הלן בבהמה טמאה הלן בבהמה טהורה כלומר לא פליגי ופריך הא כתיב ד) הידעת עת לדת יעלי סלע חובל מילות תשמור תספור ירחים תמלאנה וידעת עת לדתנה ופירוש תספור ירחים תמלאנה ג) למיזל למקוטעין ומצני מיזי טהורה בבהמה טמאה כלומר למיזל יולדת למקוטעין אבל בהמה טהורה יולדת למקוטעין אבל בהמה טהורה יולדת למקוטעין ובשמעתין ה) פלוגתא בבהמה טהורה: **אף** מחוסר זמן קדוש **לפני** זמנו. והא דאמר בתמורה פרק אלו קדשים (דף יט:) הרי ממוסר זמן דלא קדוש קדושת הקדש כו' שמעון ורבנן אבל בשאר קדשים מודה לפילו ר' שמעון ו): **שכן** גואל מום בו'. הא דלא קאמר נמי ואין בהמ מחוסר לזרק כשאר קדשים ז) משום דפלוגתא היא התם בגמרא תמורה (דף כא.): **אביה.** פירש בקונטרס שנמלכין בזמומן בלא פדיון וקלא קאי הא ח) מכלל גואל הוא ונראה לפרש דמשונה מכילתה משאר פסולי המוקדשין דלזין ושחטין בזיטרין ט) ומכניס בזיטרין ושקליס בזיטרין ומדלוריית הוא דכתמעט בפרק קמא דתמורה (ד' ח.) ובפוף חלק (סנהדרין ד' קיב:) גבי עיר הנדחת דממעט בכור ומעשר מדכתיב בהמה מי שנאכל בתורת בהמתך יצאו בכור ומעשר שאין נאכלין בתורת בהמתך דתנן כל פסולי המוקדשין נמכרין בזיטרין חוץ מן הבכור ומעשר: **העברה** י) גמירי. ולפ ע"ג לריכא למילף נמי תמת מתת מקדשים כ) דכתמר בפ"ק (לעיל ד' יב.). יא) בהמה שיש בה מקלת סימנין הכא לענין קידוש שייך למילף טפי מהעברה דמעמע כל שאר יעבור תחת השבט לשון קידוש ל): **אשתבוחי** משתבח ליה. פירש בקונטרס שבכר ביכרה ולא תפסה בולידה עוד אבל בשאר בהמה שילדה עוד ולדות אחרים שאינה נאכלת אלא לבעלים ואין נשקלין בליטרא ואין נמכרין באיטליז ואין נשקלין בליטרא: יב) העברה גמור: יג) בפ"ק גבי נדמה שיש: יד) קידוש דכל אשר יעבור תחת השבט קדוש במתנות אלא ר"ש: טו) אמר רב כדאמרי רעוותא דצלתא עצר חיוותא: טז) תקבר. עיין בתוס' לקמן דף לב ע"ב: יז) כהונה דמעשר ושלמים: יח) דמעשר בהמה הוי: יט) עצר חיוותא: כ) בעבועי דדמא פולטת: כא) דהמפלת לאור ארבעים כו' טומאה וטהרה בציר מהכי: כב) בכמה כמה שהתה: כג) דוגיתי דס"ד דהכי אות א' נמחק: כד) יום שוהה הולד: כה) בלידה אחרינא שאינה: כו) אתמר משהתחילה לטנף אינה כו' והשאר נמחק: כז) ביכרה ולא תסתכן בלידה עוד אבל עובד כוכבים א"נ אמר ליה הכי אין בדבריו כלום הס"ד ומה"ד בכור ספק ויאכלנו במומו דשמא בכרה והאי. תיבות ואין צריך עוד ליתן ולדה לכהן ל"ש: כח) תלא מילתא שצריך: כט) לכך שטענן המוכר להכריז: ל) ביציאתו. ואי קשיא הא תנן שתמא המבכרת שהפילה שליא ישליכנה לכלבים ומשנת ראב"י קב ונקי תרין הכי היינו טעמא כדי לפרסמה לכל אבל התם אין לפרסם דכ"ע ידעי דפיטורה הואיל ושליא הפילה דשליא כולד לפטור דאין שליא בלא ולד וטעמא דמותרת בתנאה ולא בעי קבורה מפרש התם: לא) מטמאה בהחרה במגע: לב) ולד היה שנימוק ופרכינן אמאי: לג) ויש מהן שילדו: לד) ואח"כ אומר שם כאן: לה) תמלאנה משמע דאינה: לו) ובשמעתין היא פלוגתא: לז) קדשים כדתניא בתמורה בפ' אלו קדשים משום: לח) הא בכלל גואל: לט) דבהי רבינו לריכים ביאור להא נמטת גם בבכור ומעשר טהג תמורה וכן לעיל קרוכה ונמלכ בזמומו לבעלים וחולי דטמ"ס ול"ל בכור ומעשר אין תמורתן קריבה ונפקא ליה מדכתיב גבי בכור קודם הס קריבין והן תמורתן קריבה ומעשר נמי ילפינן העברה מבכור.

והתניא רבי שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון: מחוסר זמן נכנס לדיר להתעשר והרי הן כבכור מה בכור קדוש לפני זמנו וקרב לאחר זמנו אף מחוסר זמן קדוש לפני זמנו וקרב לאחר זמנו ואדיליף מבכור נילף מקדשים מסתברא מבכור הוה ליה למילף שכן גואל מום תמורת אכילה אדרבה מקדשים הוה ליה למילף שכן קדוש במתנות פשוט אלא רבי שמעון העברה העברה גמיר היכי דמי טינוף אמר רבא כדאמרי רעותא דצלתא אצר חיותא ושמואל אמר בעבועי דדמא וצריך להראותו לחכם חכם מנא ידע אמר רב פפא רועה חכם אמר רב חסדא הרי אמרו ג) יצירת הוולד באשה ארבעים יום בעי רב חסדא בבהמה בכמה אמר ליה רב פפא לאביי לאו היינו דזעירי דאמר זעירי אין טינוף פחות משלשים יום ההוא לקבל איתמר מצינו לוקח מעובד כוכבים לוקח מישראל מאי אמר רב בכור ודאי דאם איתא דבכרה אישתבוחי הוה מישתבח ליה ושמואל אמר בכור ספק סבר לשחיטה קא בעי ליה ורבי יוחנן אמר חולין ודאין מאי טעמא אם איתא דלא בכרה כיון דאיכא איסורא אודועי הוה מודע ליה תניא כוותיה דרבי יוחנן דאמר חולין אם לא הודיעו יהולך ושוחט ואינו נמנע לימא תיהוי תיובתא דרב ושמואל התם במוכר תליא מילתא הכא בלוקח תליא מילתא: **מתני'** רבי אליעזר בן יעקב אומר בהמה גסה ששפעה חררת דם הרי זו תקבר ופטורה מן הבכורה: **גמ'** תני רבי חייא אהנה מטמאה לא במגע ולא במשא ומאחר דאינה מטמאה לא במגע ולא במשא אמאי תקבר כדי

עובד כוכבים אי נמי מ"ל הכי אין בדבריו אמת ויש ללמוד מפירושו דעובד כוכבים אפילו מסיח לפי תומו אינו נאמן להשביח מקמו אומר כן ועוד יש לפרש דאשתמוטי להכא היינו שכבר נפטרה מן הבכורה כ): **רבי** יוחנן **אמר** חולין **ודאי.** בהלכות גדולות פסק כר' יוחנן ובגיליון (דף ד:) אמרי' רב ורבי יוחנן הלכה כרבי ובפ' מי שהוציאוהו (עירובין ד' מז:) אמרינן שמואל ור' יוחנן הלכה כרבי יוחנן: **התם** במוכר **תליא מילתא.** שיודע המוכר בלוקח שקונה לשחוט ועובר כ) בלמו דולפני עור מס אינו מודיעו לוקח לא מיבעי ליה למסוקים לדעתיה שמכר אמה או בתה: **הכא** בלוקח **תליא מילתא.** שעליו לאחוז בבהמתו מס היא חייבת בבכורה: **בהמה גסה ששפעה חררת דם הרי זו תקבר.** פ"ק דתמורה (חולין דף עז.) המבכרת שהפילה שליא ישליכנה לכלבים כדמפרש התם משום ג) דנאמוך מיעוטא דנדמה למחצה דנקבות הכא שאני כדמפרש בגמרא כדי לפרסמה שנפטרה מן הבכורה ומה שאינו דוחק בגמרא לומר כן הא משום דרבי חייא דקאמר וכי מאחר דאינה מטמאה לא במגע ולא במשא אמאי תקבר ומשני כדי לפרסמה כו' בלמו הכי ד) צריך היה טעם לפרסום הלא ה) קאמר ר' חייא לא ניחא ליה כל כך שתקבר מטעם פרסום כיון דאפי' ו) יודע שילדה דבר הקדוש לא בעיא קבורה משום דבטלי רבי

בילדתו יח): **גמ'** אינה מטמאה ז) במגע ובמשא. בגמילה. השתא ס"ד משום הלא חייסינן שמא בלע ולד ג) נימוק (ג ק) אמאי תקבר: ומשני

והפניה. בחוחמת: **והרי הוא.** כלומר ובדבר זה יש לו דין בכור: **מה בכור קדוש לפני זמנו.** שהרי קדושתו מרחם: **אף מעשר קדוש לפני זמנו.** דממוסר זמן נכנס לדיר: **נילף מקדשים.** משלמים שמין יכול להקדישן מחוסר זמן שמין קדושה חלה עליהן כדאמרינן בתורת כהנים ה) ומיום השמיני והלאה ילה לקרבן אשה לה' ו) מין לי אלא למשה מנין אף להקדיש תלמוד לומר לקרבן: **שכן גואל מום תמורת אילוף.** בכור ומעשר אין נפדין דבכור נאמר (במדבר יח) לא תפדה ובמעשר (ויקרא כז) לא יגאל אבל קדשים נפדין ז) בזמומן. ח) וקדושין בזמומן קדושה גמורה מה שמין כן בקדשים כדאמרינן בפירקין לגעיל (דף יל.) כל הקדשים שקדש מום קבוע להקדשן כו' חוץ מבכור ומעשר. ובכור ומעשר אין תמורתן קריבה דכתיב לא תפדה קדש הם את דמם תזרוק וגו' ומהכי הן קריבין ואין תמורתן קריבה במסכת תמורה בפרק אלו קדשים (דף כא.) אבל שאר קדשים תמורתן קריבה כדאמרינן בפירקין לגעיל (ד' יל:) לך קדשיך ט) אלו התמורות: **אילוף.** בכור ומעשר נאכלין בזמומן זה ליגאל וזה להכן אבל קדשים שנפל בהן מום נפדין: **פשוט וכר קדוש במסנתם.** מעשר וקדשים נוהגין בפשוט ואינם לריכין להיות זכרים ולריכים להקדישם בידים ואינם במתנות כהונה י) ומעשר כ) ושלמים נאכלין לבעלים כדמפרש בפרק מעשר בהמה (לקמן דף טו.) למעשר ל) הוי שלמים אבל בכור אלו פשוט הוא ואינו נוהג אלא בזכרים אך בכור שור לא תפדה. ובמעשר כתיב לא יגאל אבל קדשים נפדין. בכור ומעשר קדשי אפילו בעלי מומין דכתיב במעשר טוב ברע. ובכור שנולד בעל מום קדוש. קדשים אין דינן להתקדש אלא תמימים ם) בכור ומעשר (ליכא) תמורה דבכור ילוף העברה ממעשר ובמעשר כתיב לא ימיר ואין תמורתו קרבה. קדשים תמורתן קרבה: בכור ומעשר נאכלין לבעלים בזמומן בלא פדיון וקדשים אין נאכלין אלא לכהנים ומיוס השמיני ואילך ע) וטהור בגיר מהכא מיל בעלמא הוא: **בהמה טמאה.** פ) שהתה מקבלה זכר על הטינוף דניחא ולד הוא ומיפטרא מן הבכורה: **נאו היינו דועירי.** יא) דקאמ"ל דהכי אמר דשלשים יום ק) שהוא ר) טהור להבדלות ויום ל"ל נימוק ויוקע (והכי קאמר זעירי אין טינוף מעכב בגידה יג) שאינה מתעברת ולד אחר פחות משלשים יום): **נקבל מיפמר.** יד) מהפילה את עוברי) דאמון אינה מקבלת זכר עד שלשים יום אבל בימי ילדת הולד לא חיילי: **מניינו נוקח מן העובד כוכבים.** מה היינו כדתני [ט:]: **אישתבוחי משתבח ליה.** המוכר אומר קמנה שכבר ביכרה טו) ואין לריך עוד ליתן ולדה לכהן: **ספק.** והאי דלא משתבח מוכר נהכי דשכבר לשחיטה נעי לה: **אם לא הודיעו.** בתרגמה פרקים בשנה מוכר שמכר פרה לשחוט ובו ביום מכר בנה לאחר לשחוט לריך להודיעו אמה מכרתיו(ב) לשחוט ואם לא הודיעו הולך לוקח ושוחט לבן ואינו לריך לחזור ולשאול אם היום נשחטה האם: **האם במוכר פלא טו) רחמנא.** שלריך להודיעו כלתמרינן בשחיטת חולין (פג:) יום אחד [ויקרא כב] יום המיוחד טעון כרוז דהיינו יום המיוחד לתרגמה פרקים בשנה מיוחדין לכך יז) שיטעון מוכר להכריז אמה מכרתי לשחוט: **הכא בלוקח תליא מילתא.** דכתיב (דברים טו) בצקך ובלחנך דמי שהבהמה שלו עליו להפרים בכורותיו: **מתני'** רבי אליעזר בן יעקב אומר בהמה גסה ששפעה חררת דם הרי זו תקבר. המרה לתסורה בהנאה דשמא ולד זכר היה שנימוק וקדום בבכורה ס"ד משום דלא חייסינן שמא בלע ולד ג) נימוק (ג ק) אמאי תקבר: ומשני

מסורת הש"ס

ע) וטהור בגיר מהכא מיל בעלמא הוא: פ) שהתה מקבלה זכר על הטינוף דניחא ולד הוא ומיפטרא מן הבכורה: צ) [כרש"ם ס"ק כג], ג) [נדה ל. ע"ש], ד) [לעיל כ.], ה) הולין פג., ו) נדה פג., ז) [שם], ח) [תמור פרקה מ], ט) [ויקרא כג], י) מוס' לקדושין כמוחן ל"ק, כ) [במדבר יח], ל) [דברים יג], מ) [במדבר יח], נ) [ויקרא כז], ס) [שוחה], ע) וטהרה ויליר ל"ק, פ) [שוחה], צ) בפ"ק: [ויחמר מהכא], ק) וקל פרק אמאי ל"ק, ר) יש מהן ל"ק, ש) [ויוב לט], ת) [וע' תוס' מחורה יט: ד"ה אף וכו'], א) בלמיד"ם בפ"ק גבי בהמה ל"ק,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה שכן גואל וכו' אבל קדשים נפדין בזמומן בכור ומעשר קדושין בזמומן: (ב) ד"ה אם לא וכו' אמה מכרתי היום לשחוט: (ג) ד"ה אינה מטמאה וכו' ימוק ולהכי פריך אמאי תקבר:

רבינו גרשום

יום אם נכנס לדיר להתעשר מיפלגי. לתנא קמא אין נכנסין לר' שמעון נכנסות: והתניא. סיועא: מה בכור קדוש לפני זמנו. בשעת יציאתו מרחם: וקרב לאחר זמנו. לאחר ח' ימים: אף מחוסר זמן קדוש לפני זמנו. במעשר וקרב לאחר זמנו: לילף מקדשים. שאינן קדושין עד יום ח': שכן גואל מום תמורת אכילה. בכור ומעשר אין נגאלין כתיב אך בכור שור לא תפדה. ובמעשר כתיב לא יגאל אבל קדשים נפדין. בכור ומעשר קדשי אפילו בעלי מומין דכתיב במעשר טוב ברע. ובכור שנולד בעל מום קדוש. קדשים אין דינן להתקדש אלא תמימים. בכור ומעשר (ליכא) תמורה דבכור ילוף העברה ממעשר ובמעשר כתיב לא ימיר ואין תמורתו קרבה. קדשים תמורתן קרבה: בכור ומעשר נאכלין לבעלים בזמן בלא פדיון וקדשים אין נאכלין אלא לכהנים ומיום השמיני והלאה יולה לקרבן אשה לה'. מין לי אלא למשה מנין אף להקדיש תלמוד לומר לקרבן: **שכן גואל מום תמורת אכילה.** בכור ומעשר אין נפדין דבכור נאמר (במדבר יח) לא תפדה ובמעשר (ויקרא כז) לא יגאל אבל קדשים נפדין. ח) וקדושין בזמומן. ט) תמורות: **אילוף.** כלומר ובדבר זה יש לו דין בכור: **מה בכור קדוש לפני זמנו.** שהרי קדושתו מרחם: **אף מעשר קדוש לפני זמנו.** דממוסר זמן נכנס לדיר: **נילף מקדשים.** משלמים שמין יכול להקדישן מחוסר זמן שמין קדושה חלה עליהן כדאמרינן בתורת כהנים ה) ומיום השמיני והלאה יולה לקרבן אשה לה'. מין לי אלא למשה מנין אף להקדיש תלמוד לומר לקרבן: **שכן גואל מום תמורת אכילה.** בכור ומעשר אין נפדין דבכור נאמר (במדבר יח) לא תפדה ובמעשר (ויקרא כז) לא יגאל אבל קדשים נפדין. ח) וקדושין בזמומן. ט) תמורות: **אילוף.** כלומר ובדבר זה יש לו דין בכור: **מה בכור קדוש לפני זמנו.** שהרי קדושתו מרחם: **אף מעשר קדוש לפני זמנו.** דממוסר זמן נכנס לדיר: **נילף מקדשים.** משלמים שמין

מוסף רש"י

בעבועי דדמא. אמנקמא ומוליכה לס לרך רחם וחוזו סולך שניעות ויולת, הלכך הנא טינוף פחות משלשים יום. לתיכה מקבלת זכר עד ל' יום (לעיל כ.). בהמה גסה. שלא היה לה ולד מעולם (נדה נב:). הרי זו תקבר. המלים שהוא מיקוי של בכור (שם). ופטורה מן הבכורה. שאם תלד עוד אין ולדה נכהן (שם). אינה מטמאה. לותה מרחם (שם). ומאחר דאינה מטמאה. אלמא לא מייתן נוגע, תמתי מקבר (שם).

שיטה מקובצת

ג) להתעשר והרי הוא כבכור. עי' בתוס' זבחים דף קיד ע"ב: ד) שכן פשוט זכר קדוש במתנות אלא ר"ש: ה) אמר רב כדאמרי רעוותא דצלתא עצר חיוותא: ו) תקבר. עיין בתוס' לקמן דף לב ע"ב: ז) כהונה דמעשר ושלמים: ח) דמעשר בהמה הוי: ט) עצר חיוותא: י) בעבועי דדמא פולטת: יא) דהמפלת לאור ארבעים כו' טומאה וטהרה בציר מהכי: יב) בכמה כמה שהתה: יג) דוגיתי דס"ד דהכי אות א' נמחק: יד) יום שוהה הולד: טו) בלידה אחרינא שאינה: טז) אתמר משהתחילה לטנף אינה כו' והשאר נמחק: יז) ביכרה ולא תסתכן בלידה עוד אבל עובד כוכבים א"נ אמר ליה הכי אין בדבריו כלום הס"ד ומה"ד בכור ספק ויאכלנו במומו דשמא בכרה והאי. תיבות ואין צריך עוד ליתן ולדה לכהן ל"ש: יח) תלא מילתא שצריך: יט) לכך שטענן המוכר להכריז: כ) ביציאתו. ואי קשיא הא תנן שתמא המבכרת שהפילה שליא ישליכנה לכלבים ומשנת ראב"י קב ונקי תרין הכי היינו טעמא כדי לפרסמה לכל אבל התם אין לפרסם דכ"ע ידעי דפיטורה הואיל ושליא הפילה דשליא כולד לפטור דאין שליא בלא ולד וטעמא דמותרת בתנאה ולא בעי קבורה מפרש התם: כא) מטמאה בהחרה במגע: כב) ולד היה שנימוק ופרכינן אמאי: כג) ויש מהן שילדו: כד) ואח"כ אומר שם כאן: כה) תמלאנה משמע דאינה: כו) ובשמעתין היא פלוגתא: כז) קדשים כדתניא בתמורה בפ' אלו קדשים משום: כח) הא בכלל גואל: כט) דבהי רבינו לריכים ביאור להא נמטת גם בבכור ומעשר טהג תמורה וכן לעיל קרוכה ונמלכ בזמומו לבעלים וחולי דטמ"ס ול"ל בכור ומעשר אין תמורתן קריבה ונפקא ליה מדכתיב גבי בכור קודם הס קריבין והן תמורתן קריבה ומעשר נמי ילפינן העברה מבכור.

שמעינן דוודאי חולין: אמרי לך רב ושמואל לא דמי. התם. אמאי שוחט ואינו נמנע משום דבמוכר תליא מלתא להודיעו: הכא. בלוקח תליא מלתא להודיעו: אמאי תקבר. מדאינה מטמאה אלמא דלא

כדי לפרסמה א ישנפטרה מן הבכורה למימרא דולד מעליא הוא ואמאי אין מטמא לא במגע ולא במשא אמר רבי יוחנן משום ביטול ברוב נגעו בה ואזדא רבי יוחנן לטעמיה דאמר ר' יוחנן רבי אליעזר בן יעקב ורבי שמעון אמרו דבר אחד רבי אליעזר בן יעקב הא דאמרן ר' שמעון מאי היא דתנן ב השליא בבית הבית טמא לא שהשליא ולד אלא ג ישאין שליא בלא ולד רבי שמעון אומר ד ולד נימוק עד שלא יצא: תנן התם ה אין לנפלים פתיחת הקבר עד שיעגילו ראש כפיקה מאי כפיקה אמר רב הונא כפיקה של צמר אמר ליה חייא בר רב לרב הונא רבי פריש לי שתי או של ערב אמר ליה תניא ו פיקה של שתי דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר של ערב רבי אליעזר ברבי צדוק אומר משיראו מטיפיות מאי מטיפיות אמר רב יהודה אמר שמואל משום ר' אליעזר ברבי צדוק כך היו מפרשין בירושלים בכפרידה ז שכוורעת להטיל מימיה ונראית פיקה מתוך פיקה: אמר רב הונא שמעתי שתי פיקות אחת של שתי ואחת של ערב ואין לי לפרש כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן שלש פיקות שמעתי אחת של שתי ואחת של ערב ואחת ח של פיקה גדולה של סקאין ואין לי לפרש כי אתא רבין פירשה משמיה דרבי יוחנן של אשה כשל שתי של בהמה כשל ערב פיקה גדולה של סקאין ט כדתנן יגוש הבא מבית הפרס מארץ העמים שיעורו כפיקה גדולה של סקאין שהוא כחותם המרצופין וישנו בצד העליון של מגופת החבית הלחמית אמר ריש לקיש משום רבי יהודה נשיאה יהלוקח ציר מעם הארץ משיקו במים וטהור יא ממה נפשך אי מיא רובא נינהו כיון דעביד להו השקה טהרי להו ואי רובא ציר נינהו יב ציר לא בר קבולי טומאה הוא מאי איכא משום הנך מיעוטא דמיא הנך בטלו להו ברובא אמר רבי אלעזר ורבי שמעון אמרי דבר אחד. מע"ג דרבנן יג מודו לר' שמעון דבטל כשהוציאוהו בספל לבית המחץ כדאמר בפ' המפלת (דף כו.) מ"מ לא מצאת אמרו דבר אחד